

[Wilhelm]

taget kapitaler, der er anbragt på den ene eller anden måde, både en inflationssikring og derefter en skattefri forrentning på 2 pct. og derefter ret til at beholde en fjerdedel af, hvad der ligger derudover.

Hvis man ser på virkningerne her i en situation, hvor f.eks. den nominelle rente er 15 pct. og inflationen er 12 pct., ville det socialdemokratiske forslag betyde, at der kun skulle betales $\frac{3}{4}$ pct. i skat af denne rente på de 15 pct. VS-forslaget ville betyde, at der skulle betales 10,5 pct. i skat af renten på de 15 pct. ved en marginalskat på 70 pct. i det sidste tilfælde.

Der er den forskel, at socialdemokratiets forslag indeholder en dobbeltbeskatning. Det gør vores ikke. Men som jeg nævnte under det foregående forslag – og som ordføreren dér, hr. Lykke-toft, dengang nikkede bekræftende til – er der en meget stor forskel på at beskatte med normalbeskatningen ved indgangen til et system og at beskatte ved udgangen fra et system. Vi ser disse 27-doblinger, som kan komme på tale, hvis man giver det privilegium, at man skal have lov til at hobe op med renter og rentes rente, indtil der skal normalbeskattes ved udgangen.

Vi har ikke deltaget i eller været inviteret til den studiekreds, man snakker om her, men vi har ikke set nogen oversigt over, nogen konsekvensberegninger af, hvordan det vil virke, når vi både skal have realrentebeskatningen og skal have den almindelige beskatning ved udbetaling af pensionerne. Men det, vi i hvert fald kan sige med sikkerhed, er, at der stadig væk vil være en voldsom favorisering.

Man vil lave en ordening, som giver et overordentlig stærkt svingende provenu. Hvis man tænkte sig, at realrentebeskatnings-synspunktet blev udvidet til andre områder, hvor det lige så rimeligt kunne anføres, kunne man få et provenu, der svingede mellem 15 mia kr. det ene år og 0 mia kr. det andet år.

For det tredje kan vi sige med sikkerhed, at en så vag beskatning af disse midler ved indgangen ikke styrker eller næsten ikke styrker indeksobligationerne. Indeksobligationerne kunne vi sagtens få i pari til støtte for byggeriet og aktiviteten, hvis man lavede en ganske almindelig beskatning, som VS-forslaget går ud på, af andre kapitalanbringelser.

Det blev sagt af den socialdemokratiske ordfører, at hvor regeringen tramper på opsparringen, gjorde socialdemokratiet noget andet, som jeg ikke rigtig fik fat i, men jeg vil sige, at hvor regeringen måske tramper på opsparringen, synes jeg, socialdemokratiet lader sig trampe på af opsparringen. Man har simpelt hen ligget under for kampagnen fra pensionskasserne og fra det radikale venstre, når man foreslår så blid en beskatning som den, der her er tale om.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det første, man tænker, når man ser beslutningsforslaget, er: hvorfor har hr. Lykke-toft ikke lavet et egentligt lovforslag i sin regeringstid eller i hvert fald gjort forarbejdet færdigt, så det havde været muligt for socialdemokratiet i den nuværende situation at lave et lovforslag? Det er bekendt, at hr. Lykke-toft og socialdemokratiet og den daværende regering ønskede at gennemføre et sådant forslag fra 1983. Så skulle man tro, at der var tilstrækkeligt baggrundsmateriale – i alt fald nu – til at kunne lave et egentligt lovforslag.

Vi skal da ikke fra kristeligt folkepartis side afvise, at hvis man på dette område vil have en permanent ordening, så er en realrentebeskatning en rimelig beskatningsform. Men vi må også sige, at det er indviklet, og at det kræver forskellig sats hvert eneste år. Og vi må også indrømme, at vi har problemerne med negativ realrente. Hvad så? Det volder nogle problemer, alvorlige problemer, for pensionisterne, hvis man ikke løser disse problemer. Der kan være en hel række af problemer i dette forslag, som kan være vanskelige for os at overskue, når der ikke er fremsat et lovforslag. Det havde været behageligere, om der havde været det, så der havde været noget reelt at tage stilling til.

Lad mig til slut sige, at med hensyn til de private fonde mener vi, det er rimeligt at afvente den betænkning, som skal udformes på dette område. Det ville være ganske urimeligt at begynde at tage det ind på nuværende tidspunkt.

Summa summarum må vi sige, at forslaget ikke i den øjeblikkelige situation har rimelig mulighed for at forvente vores støtte.